

Lieve mensen,

Ik ben heel vereerd en trots dat ik deze mooie prijs in ontvangst mag nemen.

Ik heb mijn geboorteland in 1999 moeten verlaten omdat mijn leven in gevaar was. Ik verzette mij tegen een religieuze dictatuur die de mensenrechten en democratische waarden tot op vandaag met de voeten treedt, en steunt op de systematische discriminatie van vrouwen.

Gelukkig heeft België ons warm onthaald. Anders had ik nu waarschijnlijk in een Iraanse gevangenis gezeten. Dit land heeft mijn wonden verzorgd en me de kans gegeven om een nieuw leven uit te bouwen. Die heb ik ook met beide handen gegrepen.

Maar leven in België, in Vlaanderen, betekent niet alleen genieten van de rechten en de mogelijkheden die je hier krijgt. Je hebt als nieuwkomer ook de plicht om deze regio sterker te maken, samen met de mensen die hier geboren zijn.

Ik was in de Islamitische Republiek van Iran het slachtoffer van islamisme, een politieke, fundamentalistische vorm van de islam. Daarom zie ik het in deze moeilijke tijden als mijn plicht om de Vlamingen te informeren over het gevaar van deze religieuze stroming.

Deze prijs is een mooie erkenning van ons werk. De Ebbenhouten Spoor sterkt mij in de overtuiging dat ik mij moet blijven inzetten voor tolerantie, gelijke rechten, vrijheid en vooruitgang in Vlaanderen, mijn thuis.

Bedankt.